

Na Daljnem vzhodu bo odločalo letalstvo

Rusija potrebuje 20.000 letal! — 5 ton bomb 7200 metrov visoko

Ze stoletja je odločal v vojni nastop konjenice, pehote in topništva. Mnogi vojaški izvedenci so mnenja, da bo v bodoči vojni letalstvo igralo odločilno vlogo.

Ko sta brata Wright 17. decembra 1903 izvedla svoje prve polet, ni nikdo mislil, da bo v dobrih 30 letih tudi v vojaškem pogledu letalstvo tako važno. Kakšen napredek posledaj v letalstvu! Letalo »Heinkel«, ki vozi na progi Berlin—Frankfurt in ki ga žene motor 650 Ks, je nedavno letelo z brzino 320 km. Dne 16. junija je pilot Farmone tovarne zletel s civilnim letalom na letališču Le Bourget pri Parizu 7200 metrov visoko. S seboj je vzel tovor 5000 kg!

Za ta izreden uspeh so se seveda takoj zanimali letalski izvedenci vojnih ministrstev najrazličnejših držav. Danes že splošno računajo z možnostjo, da izbruhne vojna med Japonsko in Sovjetsko Rusijo. Razoročiteljna konferenca je tudi doživela usoden poraz. Kaj čuda, ako se letalski izvedenci trudijo, da bi kar z matematično natančnostjo dognali posledice in učinke teh najnovejših uspehov za primer, da bi jih bilo treba izrabiti v vojni.

Ze davno so letala dosegla večjo brzino, kakor Heinkelovo prometno letalo. Treba je opomniti, da so letala že pred vojno dosegla brzino 204 km in v zadnjem času kar 682 km. Toda doslej še nobeno prometno letalo ni vozilo z lepim številom

potnikov z brzino 320 km. Pred vojno so se tudi letala že dvignila 7850 m visoko in v zadnjem času celo 13.400 m, toda s tovorom 5000 kg se je letalo dvignilo komaj 3586 m, torej nikakor ne 7200 m.

Vladivostok je oddaljen od Tokija, glavnega mesta Japonske, 1100 km. V treh urah in pol bi Heinkelovo letalo z osmimi potniki ali pa s 5000 kilogrami bomb preletelo razdaljo Vladivostok—Tokio. Japonci so že davno računali s to možnostjo. Storili so že vse ukrepe, da bi se zavarovali pred nenadnim letalskim napadom od strani Rusije. Ze 7. aprila 1934 je prejelo poveljstvo dveh japonskih letalskih eskader, ki štejeta 82 bombnih in lovskih letal in sta bili nastanjeni v Dairenu pri Port Arturju, ukaz, naj se preselita v Mukden, kjer bosta nadzirali mandžursko-rusko mejo. Ta letala naj bi preprečila morebiten ruski polet iz Vladivostoka proti Tokiju. Če bi ta letala postavili v bližino mandžursko-ruske meje, bi bila komaj 50 km oddaljena od Vladivostoka, glavnega oporišča ruske armade na Daljnem vzhodu.

Rusko-japonska vojna je leta 1904 izbruhnila po krivdi Japoncev, ki so se naveličali dolgih pogajanj z Rusijo in so prekinili diplomatske odnose na ta način, da so svoje torpedne čolne poslali v rusko vojno pristanišče Port Artur, kjer so vpriporili nad ruskimi ladjami pravo razdejanje. Sovjetska republika že sama proizvaja letala z akcijskim radijem 2500 km, ki bi lahko prinesla nad

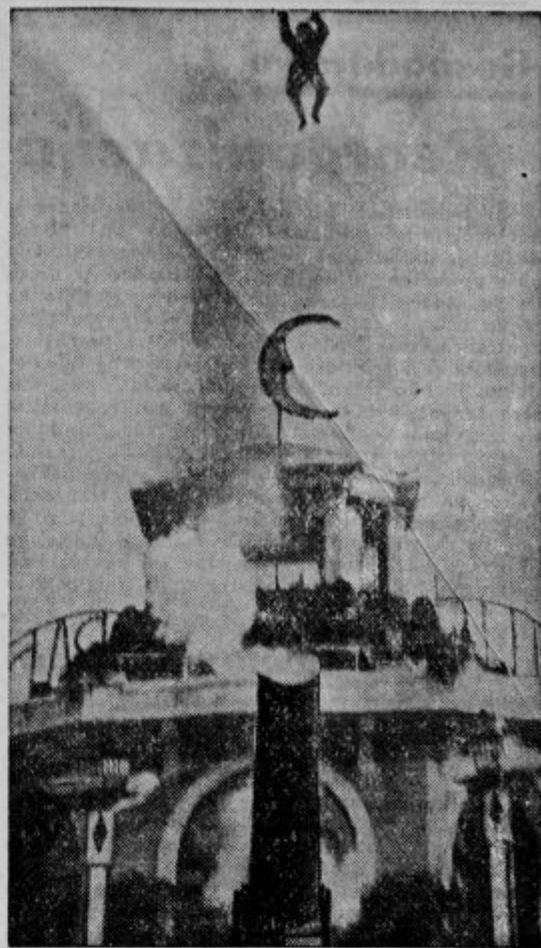
Tokio ogromne količine bomb. Kaj, ko bi Japonci ruske ponočne vaje z bombnimi letali ob meji zamenjali z namernim poletom ruskih letal nad Tokio? Ali ne bi morda prav na podoben način, kakor leta 1904, izzvali vojne z Rusijo s tem, da bi prešli v napad v zraku?

Danes cenijo značne sile sovjetske republike in Japonske približno enako visoko. Vsaka izmed teh držav ima okoli 2000 letal. Rusi razpolagajo z mnogo bolj razvito industrijo letalskih motorjev kakor Japonci. Poleg tega je Rusija zelo bogata nafte, saj je za ameriškimi Združenimi državami prva država v tem pogledu. Velesila, ki šteje 170 milijonov ljudi, kakor je Rusija, in ki bi lahko spravila na bojišče »samo« 2000 letal, bi ne mogla v kratkem času izzvali odločitve v vojni. Ker še nimata državi dovolj letal, je v njenem interesu, da se vojna čimbolj odloži.

Pred začetkom svetovne vojne je imela Nemčija skupno 230 letal, ki so bila razmeroma zelo primitivna. Preskrbljena so bila z motorji od 80 do 100 Ks, vozila so s hitrostjo 100 do 120 km na uro in so se lahko dvignila 1000 do 1200 m visoko. Goriva so vzela s seboj lahko samo za štiri ure. Tedaj še niso mogla nositi strojnice in priprav, ki so potrebne za streljanje in metanje bomb z letala. Bombe, ki so jih nosila, so bile kakor nekake hruške in so tehtale 2,5 do 10 kg. Ob zaključku svetovne vojne, to je novembra 1918, je imela Nemčija 15.700 letal, ki so bila neprimerno boljše kakor predvojna letala; imela je poleg tega 27.000 letalskih motorjev. Toda, če bi bila vojna trajala še delj časa, bi se Nemčija z vsemi temi letali ne mogla braniti, ker bi ne imela dovolj bencina, ko bi Avstrija sklenila mir.

Dr. R. N. meni v »Berliner Tageblatt«, da bi država, ki obsega 20 milijonov kvadratnih kilometrov in katere prebivalstvo znaša 170 milijonov, potrebovala za vojno, ki jo mora voditi 10.000 km daleč od Moskve, najmanj kakih 15.000 letal, da bi se lahko uspešno branila pred velesilo, ki obsega okoli 2 milijona kvadratnih kilometrov, všteti Mandžukuo in Korejo, in ki šteje skupno 114 milijonov prebivalcev. Kakor nista bili Rusija in Japonska leta 1904 dovolj pripravljeni na vojno, tako ni niti danes nobena izmed teh sil tako oborožena, da bi lahko v nekaj mesecih odločila vojno, kakor jo je Prusija leta 1866 in 1870.

Strateška odločitev je v zraku! Toda niti Japonci niti Rusi je ne morejo izzvali. Šele, ko bi Rusija lahko razvrstila 20.000 letal najmodernejšega tipa, bi lahko računala na uspeh v boju zoper Japonsko. Ne smemo pozabiti, da je evropska Rusija zvezana z Vladivostokom samo z eno železnico, ki še ni povsod dvotirna. S tako razvitim letalstvom bi Rusija lahko prepeljala potrebne količine živil in drugega materiala, ki je potreben za vojno, v prvi vrsti vojaštva, na Daljni vzhod. Ta račun velja, ako upoštevamo, da je francosko letalo neslo s seboj v višino 7200 metrov pet ton tovora.

Gaston Richard je bil znan po vseh cirkuzih radi posebne umetnosti. Dal se je izstreliti iz topa v daljavo 30 m. Padel je vedno v mrežo. Pri zadnjem poskusu v Prê St. Germainu se je Richard ponesrečil. Dolgo se je obotavljal, preden se je vlegel v top. Ze prej je opazil, da niso vzmeti v topu dobro delovale. Končno se je kljub temu odločil. Dejal je še svojemu prijatelju, da bo to zadnjikrat. V resnici je bilo zadnjikrat. Top ga je vrgel premalo daleč, tako, da je Richard padel pol metra pred mrežo in si zlomil tilnik.

Sedem smrtnih obsodb v Leningradu

V Leningradu se je zaključila razprava proti 55 uradnikom, ki so bili obdolženi, da so goljufali v zadrugah in mestnem podjetju. Vodil jih je nekdanji carski polkovnik. Mestno upravo Detskega sela (nekdanjega Carskega sela) so oškodovali za 500.000 rubljev. Ze ko so bili aretirani, so mnogi obtoženci izjavili, da so to delali namenoma, ker so ostali zvesti nekdanji Rusiji. Sedem obtožencev je bilo obsojenih na smrt, 17 pa na deset let ječe.

Biljarder na lovu.

*

»Povejte mi odkrito, gospod doktor, kako je z mojim srcem?«
»Posebno dobro ni. Toda če se boste pazili, bo srce že vzdržalo, dokler boste živeli.«

V vodi ni kisika!

Preteklo nedeljo so Pražani, ki so se kopali pri Rostoku, opazili žalosten prizor. Na gladini razgrte vode so se pokazale velike množine mrtvih rib, ki so polagoma plavale s strujo dalje. Proti večeru so tudi videli, kako so druge ribe poskakale na breg, kjer so v kratkem poginile. Izkušeni ribiči trdijo, da se v vodah pojavi pomanjkanje kisika, ako delj časa ne dežuje. Radi tega ne morejo ribe več vztrajati v vodi.

50 km dolg oblak kobilic

Iz Durbana prihaja poročilo, da se je na jugovzhodu Južnoafriške zveze pokazal na nebu oblak kobilic, ki se je raztezal 50 km v dolžino. Kmetje so s strahom opazovali ta nenavaden pojav. Kobilice so se med velikanskim šumom in vetrom spustile na tla in sicer v bližini dežele Zulu. Njihov naval je bil tolikšen, da so se drevesa pripogibala zaradi viharja, ki so ga povzročale kobilice. Te so v kratkem času pokrile vse polje, izginile so vse rastline. Državna oblastva so takoj alarmirala vojaštvo, ki je šlo nad kobilice z metaki ognja in s škropilnicami arzenika. Sodelovalo je več sto ljudi-domačinov. Kobilice so pokrile kakih 1500 m dolgo in 150 m široko ploskev. Po naltopu obrambne akcije je obležalo na bojnem polju na milijone kobilic. Končno so oblastva pritegnila k sodelovanju še letala, ki so obdelovala kobilice z raznimi strupovi iz zraka.

Kobilice se navadno preseljujejo, ko nastane v kraju, kjer se naselijo, radi njihove razmnožitve pomanjkanje hrane. Drugi izvedenci tudi domnevajo, da so ta preseljevanja v zvezi s sušo.

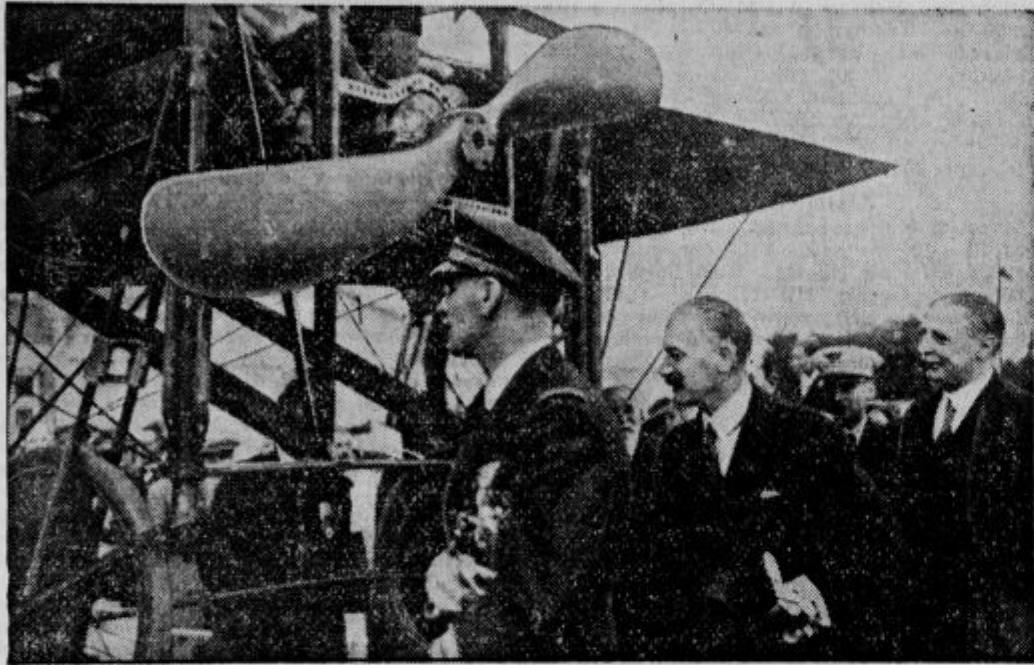
*

»Na vaši glavi sem odkril otekline, ki je nervoznega izvora.«

»Povsem točno, gospod doktor. Moja žena je zelo nervozna...«

Narodni socialisti so se v Avstriji spravili tudi na telefonske celice. Razstrelili so telefonsko celico na Dunaju.

Te dni so Francozi proslavili 25 letnico prvega poleta čez Rokavski preliv, ki ga je izvršil Francoz Bleriot. Proslava se je izvršila v Bueu, kamor so privlekli iz muzeja tudi Bleriotovo letalo. Slavnosti so prisostvovali — kakor je »Slovenec« že poročal — tudi Angleži, nadalje francoski predsednik Lebrun (na sredi) in Bleriot sam (na desni).

Nebeli, modekisi, bomare - elimu

V osrednji Afriki so si zamorska plemena Budja in Babinca priborila poseben sloves zaradi številnih verskih sekt, ki se med njimi pojavljajo, nekaj časa uspevajo in zopet polagoma usahnejo. K tem raznim novim »veram«, kakor: nebeli, modekisi, bomare in mbanga, so v zadnjem času pristavili še drugo, ki je prav sedaj najbolj v razmahu. Značilno za vse te ločine je to, da so popolnoma domačega izvora. Zamorci sami jih ustvarjajo iz naukov katoliške vere, protestantizma in svojih poganskih navad. Osrednja verska misel je tale: Dobri ali slabi duh vpliva na srečo ali nesrečo človeka.

Najnovejša sekta se imenuje elimu, njeni pristaši se nazivajo »razsvetljeni od svetega Duha« (elimu — santu). Sin nekega zamorskega poglavarja je namreč odkril, da je sveti Duh močnejši kakor prikrivajo to nadmoč svojim vernikom«. Zato je

spoznal, da je on poklican oznanjevati ta nauk.

Kor Kristus, da pa »katoliški misijonarji skrbno Seveda si je prav kmalu pridobil pristašev, ki so po njegovem naročilu hodili od vasi do vasi in oznanjali kraljestvo »svetega Duha«. Ločina je narasla in se organizirala. Načelujeta ji dva »monsignora« in 40 basangov (ministrov).

Basangi hodijo okrog in priporočajo svojim vernikom molitve, krščejejo s potapljanjem v vodo in dajejo, oziroma prodajajo vernikom kruh iz manjake, sadje ali ribe ter jih prepričujejo, da bodo sprejeli moč svetega Duha, kakor hitro bodo zaužili te darove. Mrtve pokopavajo na krščanski način, toda pomešano s poganskimi obredi in pleši. Basangi prodajajo tudi amulete iz opičje kože, ki vsebujejo magično moč, s katero so varni pred vsem hudim.

Nova vera poudarja bratstvo med pripadniki iste rase in istega plemena in hoče za vse zamorske rodove ustvariti eno in isto vero. Ze te svojevrstne posebnosti ji dajejo mnogo pristašev in predstavljajo resne ovire za tamošnje misijonarje, s katerimi je tem novim vernikom prepovedano vsako občevanje.

Hitler grozi s prevratom - v Ameriki

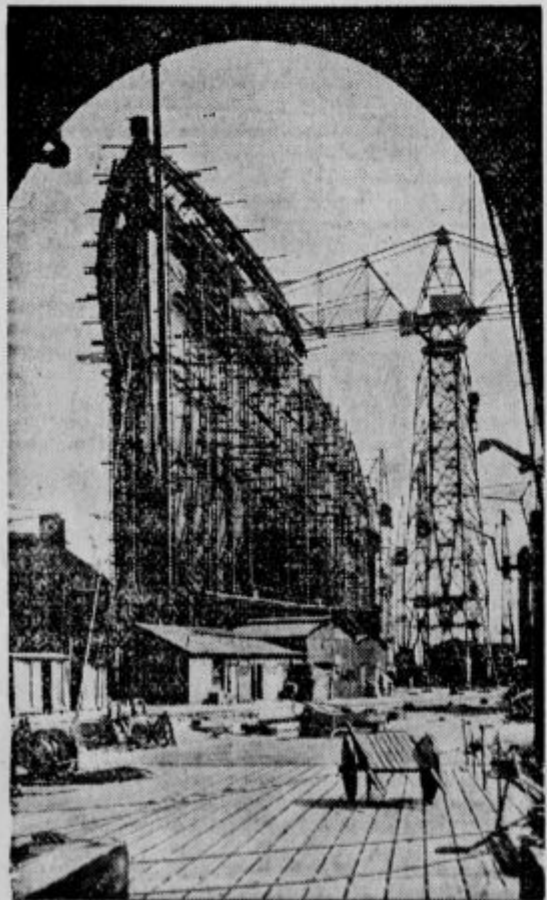
Newyorški tednik »To Day« je razkrinkal tajno delovanje Hitlerjevih zaupnikov na področju Zedinjenih držav. List navaja, da znaša število ameriških Nemcev do 1.600.000 nemških in do 6.800.000 ameriških državljanov. Skoro vsi odrasli Nemci so vključeni pri prosvetnih, sportnih, dobrodelnih in sličnih društvih. Na ta način so podrejeni Hitlerjevemu vodstvu. Tajni odbor, ki je bil poslan iz Berlina, ukazuje najmanj petim milijonom ameriških Nemcev. Hitlerjevi zaupniki so morali premagati številne nasprotnike, predvsem socialiste. V Kaliforniji je prišlo do pravih bitk. S terorjem in z grožnjami (maščevanje nad sorodniki v stari domovini) so naposled temeljito zatrli odpor. Hitlerjevi udarniki, tako zvane »srebrne srajce«, štejejo 70.000 članov in pripravljajo prevrat. Objavljeni dokumenti govorijo o revoluciji v Zedinjenih državah kot neizogibni posledici krize, o N. R. A. kot delu »židovskih bančnikov«, ker je tudi Roosevelt »marksist in potomec holandskih Židov«. Prevrat mora dati oblast »nemškemu življu, ki je itak ustvaril blagostanje v Zedinjenih državah«.

Navedeni podatki so zelo ogorčili ameriško javno mnenje, dasi je proglasila newyorška »Deutsche Tageszeitung« to razkritje za »francoske spletke«, ker so bili pradedi urednika lista »To Day« Francozi.

*

»Ali hočete kuhinjsko knjigo za 100 Din ali drugo za 30 Din?«

»Menim, da bo druga zadostovala, ker smo slabi jedci.«

Znano angleško brodersko podjetje Cunard-White-Star-Line gradi največjo ladjo na svetu, ki bo obsegala 75.000 ton. Gradnjo so lansko leto prekinili radi pomanjkanja denarja, zdaj nadaljujejo z delom. Anglija upa, da si bo s to ladjo zopet osvojila modri trak, to je odklovanje za najhitrejšo vožnjo med Evrazo in Ameriko.

5 VZROKOV

zaradi
katerih naj
Vaš puder
vsebuje

smetanovo peno

1. Za ves dan zadostuje enkratno pudranje.
2. Blesk je popolnoma odpravljen.
3. Daje koži baržunast videz in prirodno lepoto.
4. Ostane na licu tudi pri vetru, deževju in potenju. — Ne dela madežev.
5. Zožuje razširjene znojnice. — Ne suši kožo.

Ta nova in presenetljiva iznajdba je uporabljena pri pudru Tokalonu, v katerem je smetanova pena na znanstven način zmehšana z najfinjšim, na zraku posušenim pudrom. Ta puder napravi kožo baržunasto

nežno, poživi utrujeno tkivo, okrepča kožo ter daje vsakemu licu »mat« odraz čudovite lepote. Puder Tokalon je edini puder s smetanovo peno. Puder Tokalon se drži na koži štirikrat dalje kakor navadni pudri.

Plise za volane v različnih gabah
Specielni entel oblek, volan, šalov itd.
Rzuriranje — prediskanje.
Vezenje monogramov, zaves, perila.
Navaden lin entel vložkov in čipk. — Nitro, lino in poceni!
Matek & Mikeš, Ljubljana (poleg hotela Struželj)

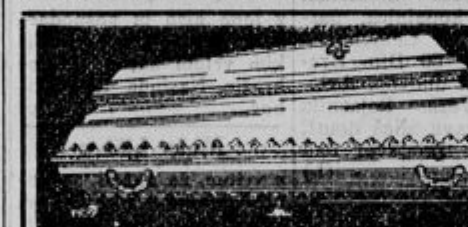
Kurja očesa
Najboljše sredstvo proti kurjim očesom je mast CLAVEN. — Dobite v lekarnah, drogerijah ali naravnost iz tvornice in glavnega skladišča
M. Hrnjak, lekarnar, Sisak
Varujte se potvorbi!

Radio-aktivno termalno kopališče ogljikove kisline
RIMSKE TOPLICE
DRAVSKA BANOVINA
Sezona od 1. maja do 15. oktobra
Indikacije: revmatizem, pavšalna kurav predišča, ženske bolezni, in poseben na vsakih manjkanje toka, nervoja, 10 dni D. 600.—, glav-arterio skleroza itd. ni sezoni. Din 800.—.
Zahtevajte izpisen, brezplačen prospekt pri potniških uradih ali od kopališča uprave Rim. Toplice.

Nogavice - rokavice
kompletne potrebščine
za krojače in šivilje,
nadalje
bogata zaloga žepnih robcev,
toaletnih potrebščin, kravati,
vsakovrstnega modnega blaga
itd., po
najnižjih cenah
pri trdki
Josip Petelinc, Ljubljana
za vodo (blizu Prešernovega spomenika)

Ormož Jugoslovenski Gallsbach in letovišče
Vsed velikih uspehov pri živčnih in revmatičnih bolnikih, ki jih zdravi znani tuk. Med. Univ. dr. Majer, po Zeilisevi metodi (elektroterapija) in so prinesle tudi Zagrebačke Novine velike pohvale o tem zdravljenju, je naval goslov tako velik, da prosim vse goste, ki mislijo priti v Ormož se zdraviti ali na leto-višče, da prej pisemno prijavijo svoj prihod, ker drugače ne morem ustreči s sobami. Celi pension po osebi 35.— Din (novo moderno kopališče).
RAJN, hotelir.

Najcenejše kovinaste krste lastnega izdelka dobite pri izdelovalcu
Maks Ussar - Marlbor
Gregorčičeva ulica 17

Pred nakupom si ogledajte veliko razstavo otroških in igračnih vozčkov, stolic, holenderjev, malih dvokoles, trieklejev, živalnih strojev, motorjev in dvokoles v prostori domače tovarne »TRIBUNA« F. Batelj, Ljubljana, Karlovska c. 4.
Najnižje cene! — Cenik franko.

ODMOR IN POČITNICE NA MORJU mnogo cenejše

Mornarske obleke za gospode. . . Din 300 do 490
Mornarske obleke za dame . . . Din 300 do 490
Mornarske obleke za otroke Din 90 do 170, 210 do 290
Bele poletne obleke Din 290
Posebni modri sako (blezer) . . . Din 150 do 190
Poletne hlače Din 110, 140, 160

TIVAR

OBLEKE ZA VSO DRUŽINO

KUBANY-JEV MATE ČAJ
Izrabi ter krepča živce in misle. Pospešuje prebavo, dela apetit, regulira delovanje srca in ledvic. Kdaj ga redno pijte, se mu ni bati ne glitja ne revne. Dobi se v vseh lekarnah v originalnih zavojih po Din 15.— ali pri zastopstvih: Lekarna Mr. Milivoj Leustek, Ljubljana, Resljeva c. 1, ako pošljete vnaprej Din 15.—. Sporitniki, turisti, lovci, nogometaši: pijte ga redno!

300.000 Din posojila v gotovini
išče veletrgovina za dobo dveh let. Za posojilo jamči prvovrsten denarni zavod, ki ni pod zaščito. Ponudbe z navedbo skrajne obrestne mere pod »Absolutno jamstvo« št. 7101 na upravo »Slovenca«, podružnica Maribor.

Rane od dolgega ležanja

Tako nastale rane imajo močan duh, se hitro širijo, razpadanje tkiva se težko ustavlja. V tem slučaju »Fitonin« veliko pomaga bolniku in njegovi okolici. Ze par dni po uporabi »Fitonina« izgine neprijeten duh, bolečine se zmanjšajo, tkivo se okrepi in rana se prične celiti. Steklenica 20 Din v lekarnah. Po poštnem povzletju 2 steklenici 50 Din. Poučno knjižico št. 15 pošlje brezplačno »Fiton« dr. z o. z., Zagreb I-78. (Reg. pod br. 1281 od 28. VII. 1933.)

KAKOR KRONOMETER BO DELOVAL VAS ZELODEC,

ako jemljete za iztrebljenje prašek »Magna« purga. Otroci malo, odrasli veliko žlico na vodi. Ako použijete prašek »Magna« na konici noža, pospešuje prebavo, odpravo začetja, zgago, vzpehavanje, bluvanje in zoprn dih ust. Zdravi: želodčni in črevesni katar, bemoiride in ture v želodcu.

»Magna« prašek se dobi v vseh lekarnah. Zavojček 4 Din.
(Reg. S. br. 4788/32)

3200 Din mesečno in visoko provizijo

Podjeten, agilen gospod, ki lahko dokaže, da razpolaga z gotovino ca. 30.000 Din za prevzem skladišča in ki bi delal na svoj račun, se sprejme. Reflektanti, ki odgovarjajo zgornjim zahtevam, naj pošljejo natančne ponudbe, po možnosti v francoščini in nemščini, z natančno navedbo dosedanjega službovanja, referenc itd. pod šifro »Alleinverkauf mit Niederlage 2181« na Publicitas d. d., Zagreb Ilica 9.

Simončič Maks: Galicija

Vsi tiščimo glave med ramena, kakor da smo tako bolj varni, in drvimo dalje.
Čedalje glasneje tuli planjava in čedalje gosteje se vsipa svinec na nas od vseh strani.
Obstanem za hip, kajti čutim, da mi pohaja sapa.
Gucča postaja večja in večja. Ljudje okoli mene padajo kakor snopi. Nekateri se ne dvignejo več, drugi so takoj spet na nogah in dirjajo dalje. Dirjajo s spuščenimi obrazi in s krvjo zalitimi očmi. Dirjajo in kmalu spet trdo in tesno telebnejo na tla kakor odžigani hlodi.
Vidim Minussija, kako beži mimo mene s široko razprtimi, prestrašenimi očmi. Obraz mu je ves poln in brazgotina čez obraz mu žari kakor pravkar vsekana rana. V naslednjem hipu se že zavrti kakor plesalec in zgrudi k mojim nogam. Hodec ga dvigniti, a nov val me zgrabi in nese dalje.
Oni, ki so bili v sprednjih vrstah, so se že spopadli s sovražniki in tudi mi smo jim že bližji. Vidim njihove rjavozelene obleke, ki se motajo v klopiču in mešajo z umazanimi oblekami naših tovarišev.
Vse ozračje je napolnjeno z osladnotrkim vonjem izpuhlevajoče sveže krvi. Pred očmi mi blesknejo v pleše, da skoraj ne ločim ljudi naokrog. A že se tudi sam sučem v vrtincu hropčih in borečih se ljudi in bijem, bijem. In čudo: v glavi mi je tako čudno jasno kot še nikdar. Vidim, kako nekateri sujejo kakor blazni v te žive kepe mesa. Bijejo po svojih tovariših in po sovražniku kar vsevprek — kakor da so slepi.

Tik pred seboj zagledam tovariša, ki vrže puško na tla in se zagrohota, tako grozno in obupno zagrohota, da se nehote poženem naprej, samo, da uidev temu strašnemu smehu. Nekje poleg mene nekaj zahrešči, kakor če razcepši staro, trilo desko, in nekaj gorkoga mi sikne v obraz. Niti toliko časa nimam, da bi se obrisal. Nič premišljevat, nič se obotavljati — dalje, dalje, dalje!
Vrvež pred nami polagoma pojenjuje. Vse se je prevahilo nekak na levo. Zopet je slišati posamezne strele: tu pa tam še, za kratek hip, zavala in zaječi planjava, a vedno redkeje, vedno slabše.
Oddahnemo se. Trudni smo in željni počitka. Zagledam našega nadporočnika, kako maha z rokami in nekaj kriči, a ne morem razumeti, kaj. Mimo mene ženejo nekaj ruskih ujetnikov. Visoko, krepke postave. Vsevprek govorijo in se skušajo spoznavati z našimi, kakor da so si že stari znanci. Ponujajo jim kruh in prepečenec, katerega imajo mnogo s seboj.
In to naj bi bili sovražniki? se za mano oglasi čelovodja Kovač in me s svojo veliko, težko roko potrplja po rani. Obraz ima ves umazan od krvi in blata, da sem ga komaj spoznal.
»Ali si ranjen?« ga vprašam.
»Jaz? Ne! Pač pa tile tukaj.« Pokaže kup razbitih in krvavih teles ter odkoraka proti parobiku gozda, kjer se zbira polk.
Od naše stoltnje jih je obležalo sedem in dva-set. Od našega voda je padel samo Minussij.
Toliko, da je spopolnil številko regimenta, pravi Česnik, ki si z mokrimi čunji obklada glavo. Udarce s puškinim kopitom mu je posnel nekaj kože z lasmi vred. »Nič posebnega tole,« do-

stavi, kakor da se opravičuje: »skeli me pa vseeno, po buči mi brni kot bi ropotala mlinska kolesa.« In se nenadoma široko zasmeje: »Ampak, hitro smo jih namazali, kaj?«
Se koj vidi, da si danes prvič ovolal smodnik, ko se ti zdi že takale praska nekaj velikega, se repenči žgur. »Pa to ni vse skupaj nič. Počakaj, da prideš v pravo godljo, potem boš lahko govoril! Seve je še vprašanje, če ti bo potem še sploh ostalo časa za govorjenje.«
Poslušam jih in sam ne vem, zakaj se mi zde taka in enaka prerokanja vedno smešna, če ne naravnost nespametna. Mogoče zato, ker je vse to, kar si tako pripovedujejo z nekakšnim posebnim poudarkom, vendarle sama laž. Prav to namreč je čudavito v vojni, da skoro nihče na smrt resno ne misli. Vidimo sicer tovariše, ki so bili še pred nekaj trenutki živi, ležati mrtve pred nami, a vendar ne verujemo, da že v naslednjem trenutku tudi mi lahko ležimo tako negibni in brez življenja. Ranjeni? — Da! Mrvi. Ne! Življenje, ki polje v naši notranjosti, ne dopušta takih misli. Mavrikdo sicer trdi, ko pride iz ognja, da je trdno prepričan, da prihodnjice več ne odnese zdrave kože, a vse to so samo besede; nekje na dnu mu še vedno gori svetlo upanje.
So ljudje, katerih osebnost se je tako tesno spojila z njihovim poklicem, ali mogoče narobe: poklic se je spojil z njihovo osebnostjo v tako nerazdružljivo celoto, da si ni mogoče misliti prvega brez drugega. Kamorkoli postaviš takega človeka, vedno ti ostane to, kar je v resnici. Spremeniti ga ne more niti obleka niti kakšna druga stvar. On je, kar je. In ostane to vse življenje.

Gledam Strgulca, ki prihaja ves sključen in upeljan z bojišča, kjer je pomagal odnašati ranjenec. Ta je že eden izmed onih, ki ne spadajo sem. V tem ozračju, napolnjenem z dinom in vonjem krvi, ni za njega pravega prostora. Tudi za nas druge ne, za njega pa najmanj. V duhu ga vidim, kako orje upogujen in ves prepoten na njivi, kako stopa okoli hiše z dolgima, v kolenih sključenima nogama, kako kleči zvečer v krogu svoje družine in molči rožni venec. — Da, to je on. A tukaj? Res, da so ga oblekli v te sive čunje, mu dali puško v roko, a on kljub temu ni vojak. Opravlja sicer svoje dolžnosti kakor drugi, mogoče še natančneje, a vendar ni vojak. In čim bolj ga gledam, tem bolj sem prepričan, da imam prav. Resnično: Strgulca ni vojak. Vojak mora biti povsem drugačen.
On je samo kmet. Te čunje, katere mu tako malo pristojajo, le še bolj izrazito razodevajo njegovo kmetiški značaj. Eden izmed onih kmetov je, kakršnih ima naša slovenska domovina, hvala Bogu, še vedno dovolj. Delaven in veren, trd po svoji znanosti, a duša mu je mehka in občutljiva kakor duša otroka.
»Na, spravi to-le!« mi pravi in obstane ves zasoplen pred menoj. V roki ima dvoje velikih čutar in mi jih moli pod nos. »Pa le hitro, veš, da drugi ne zagledajo. Za vse bi bilo premalo. Samo po Kovača in Habiča še stopim, potem si razdelimo.«
Kmalu se približajo vsi trije. Povlečeno s malo v stran, da nismo drugim pred nosom.
»To vam je žganje!« pravi Strgulca, ko pretaka zlatorumeno tekočino v naše čutare. »Samo požirek, veš, pa kar lažje stopa.«
»Sakrament! Ta pa, tale se obližuje Habič in mežika s svojimi porednimi očmi.« Kakor olje. Kje si ga pa sunil?«

